

Πέθανε ξαφνικά την περασμένη Κυριακή σε ηλικία 65 ετών ο αγωνιστής της Αριστεράς και του αντιδικτατορικού κινήματος Δήμος Τσακνιάς. Ακολουθεί ο αποχαιρετισμός που απηύθυνε εκ μέρους του ΝΑΡ ο Άγγελος Χάγιος κατά την πολιτική κηδεία του:

“Βαθιά είναι η θλίψη μας για την ξαφνική απώλεια του συντρόφου, του φίλου, του συναγωνιστή Δήμου Τσακνιάς.

Δεν είναι απλές μνήμες η αναφορά στους αγώνες του Δήμου, στους κοινούς αγώνες. Είναι βιώματα και ιστορία που αφορούν στο σήμερα και στο μέλλον.

Ο Δήμος στρατεύτηκε από τους πρώτους στην συλλογική απόπειρα -καθόλου εύκολη και αυτονόητη - για μια επαναστατική κομμουνιστική πολιτική και οργάνωση, με συνείδηση ότι αυτό εξυπηρετούσε και έδινε προοπτική στον μαζικό αντιδικτατορικό αγώνα. Γι’ αυτό οργανώθηκε και αγωνίστηκε μέσα από τις γραμμές της ΚΝΕ ενάντια στη δικτατορία και στο σύστημα που τη γέννησε. Δραστηριοποιήθηκε χωρίς διακοπή στην παράνομη οργανωτική δουλειά και κυρίως στην έκδοση του παράνομου ΟΔΗΓΗΤΗ. Στην μεταπολίτευση δούλεψε δραστήρια για την ανασυγκρότηση της ΚΝΕ και του ΟΔΗΓΗΤΗ στις νέες συνθήκες. Στη συνέχεια ως μέλος της ΚΕ του ΚΚΕ στον τομέα της θεωρίας.

Σε όλη αυτή την πορεία ο Τσακνιάς συνέβαλε δημιουργικά σε ένα διαμορφούμενο ρεύμα που αναζητούσε και προωθούσε μια ταξική και επαναστατική πολιτική απάντηση στους αστικούς εκσυγχρονισμούς τόσο της ΝΔ όσο και του ΠΑΣΟΚ. Σε αντιπαράθεση με τη λογική της “εθνικής δημοκρατικής ενότητας” αλλά και της “ενότητας των δημοκρατικών δυνάμεων” που έσπερναν αυταπάτες για τον χαρακτήρα των εκσυγχρονισμών αυτών και κυρίως για το κόμμα και την πολιτική του ΠΑΣΟΚ.

Στο δρόμο αυτό ήταν αναπόφευκτες οι επιλογές και οι αποφάσεις εκείνες που ήταν δύσκολες αλλά ιστορικά αναγκαίες. Ο Δήμος δεν δίστασε, δεν είχε αναστολές μπροστά στην “κομματική νομιμότητα”. Πορευτήκαμε μαζί στη ρήξη του 1989 και στην συγκρότηση του ΝΑΡ. Τότε που χιλιάδες αγωνιστές και κομμουνιστές δεν συμβιβάστηκαν με την ταξικά εκφυλισμένη επιλογή συμμετοχής του ενιαίου Συνασπισμού στην συγκυβέρνηση με τη ΝΔ και στην οικουμενική με ΠΑΣΟΚ και ΝΔ. Επιλογή που καλλιέργησε τον συμβιβασμό και την υποταγή στην κυρίαρχη πολιτική και βαραίνει ακόμα στο κίνημα και την αριστερά.

Μέσα από διαφορετικούς δρόμους, στη συνέχεια, ο Δήμος, ως ιδρυτικό μέλος και στέλεχος του ΣΥΡΙΖΑ, παρέμεινε πάντα ενεργητικά στον αγώνα για την δικαίωση των συμφερόντων του κόσμου της εργασίας και των στόχων του εργατικού κινήματος.

Γι’ αυτό, βρεθήκαμε συχνά στους δρόμους του αγώνα για την ανατροπή της αντιλαϊκής επίθεσης. Συναντηθήκαμε και σε συζητήσεις για την αναγκαία κοινή αγωνιστική δράση, τον αναγκαίο θεωρητικό και πολιτικό διάλογο, για μια πολιτική αντιπαράθεση και όχι ενδοαριστερό εμφύλιο, για τις προοπτικές του κινήματος και της αριστεράς.

Εκφράζουμε τα θερμά συλλυπητήρια μας στη συντρόφισσά του Νάντια και στα παιδιά τους. Η απώλεια του αγαπημένου συντρόφου και πατέρα δεν αναπληρώνεται. Η ιστορία, όμως, η θετική συμβολή και δράση του είναι παρηγορητική και, κυρίως, δημιουργικά παρούσα.”

Δημοσιεύθηκε στο ΠΡΙΝ, 9.11.2014